

Social- och hälsovårdsutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 14 och 17 § i lagen om olycksfalls- och pensionsskydd för idrottsutövare

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 14 och 17 § i lagen om olycksfalls- och pensionsskydd för idrottsutövare (RP 65/2026 rd): Ärendet har remitterats till social- och hälsovårdsutskottet för betänkande.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- regeringssekreterare Hanna Heinonen, social- och hälsovårdsministeriet
- specialsakkunnig Hannu Tolonen, undervisnings- och kulturministeriet
- specialsakkunnig Timo Vertala, Jääkiekon SM-liiga Oy
- chef för juridiska ärenden Juho Koikkalainen, Mandatum Livförsäkringsaktiebolag
- direktör Niko Toiviainen, OP-Livförsäkrings Ab
- chefsjurist Piritta Poikonen, Finanssiala ry
- specialsakkunnig Petri Heikkinen, Finlands Olympiska Kommitté rf
- generalsekreterare Marco Casagrande, Finlands Bollförbund rf
- direktör för tävlingsverksamhet, jurist Pekka Soini, Finlands Bollförbund rf
- styrelseordförande Teemu Ramstedt, Suomen Urheilijat ry.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- Akava ry
- Eläkesäätiöyhdistys - ESY ry
- Jalkapallon Pelaajayhdistys ry
- Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf
- Suomen Jääkiekkoliijat ry
- Suomen Koripalloliitto ry
- Suomen Pesäpalloliitto ry.

Inget yttrande av

- Finansinspektionen
- Finlands Innebandyförbund rf.

Betänkande ShUB 7/2026 rd

PROPOSITIONEN

I propositionen föreslås det att lagen om olycksfalls- och pensionskydd för idrottsutövare ska ändras.

Propositionen hänför sig till en skrivning i regeringsprogrammet för regeringen Orpo enligt vilken regeringen åtgärdar bristerna i idrottarnas social-, arbetslöshets- och pensionskydd.

Enligt propositionen ska lagen om olycksfalls- och pensionskydd för idrottsutövare ändras så att det i fortsättningen är möjligt att ordna ålderdomstrygghet i ett livförsäkringsbolag utöver med en pensionsförsäkring som är bunden till en beräkningsränta också med en pensionsförsäkring som är en fondförsäkring. Också gällande försäkringar och fribrev som bildats ska kunna bli fondanknutna genom ett avtal mellan försäkringstagaren eller innehavaren av fribrevet och försäkringsbolaget. Det ska också vara möjligt att med idrottsutövarens samtycke betala pension för viss tid i stället för den nuvarande livslånga utbetalningen. I lagen föreslås också en ny möjlighet att i vissa situationer betala ut pensionsbesparingen som en engångsbetalning, om besparingens belopp underskrider ett visst belopp som föreskrivs i lagen.

Syftet med propositionen är att rätta till en akut situation som gäller idrottsutövarnas försäkringsskydd, där en del idrottsutövare har blivit utan lagstadgad ålderdomstrygghet på grund av en marknadsbrist i tillhandahållandet av försäkringar. Dessutom är målet att på lång sikt förbättra nivån på den ålderdomstrygghet som tjänas in under en idrottskarriär, i fortsättningen få fler aktörer som tillhandahåller försäkringar till marknaden samt göra systemet smidigare genom att göra det möjligt att betala ut små pensionsbesparingar som en engångsbetalning när försäkringsskyldigheten upphör eller när idrottsutövaren uppnår åldern för ålderspension och genom att göra det möjligt att betala ut ålderdomstrygghetsersättning på viss tid.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 juli 2026.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmänt

I propositionen föreslås det att lagen om olycksfalls- och pensionskydd för idrottsutövare (276/2009, nedan idrottlagen) ändras. Syftet är att trygga idrottsutövarnas ålderdomstrygghet med tanke på den förändrade försäkringsmarknaden och att få fler aktörer som tillhandahåller försäkringar på marknaden.

Professionella idrottsutövarnas lagstadgade ålderdomstrygghet har till skillnad från arbetstagarnas pensionsförsäkring ordnats via försäkringar från privata försäkringsbolag, men det är få bolag som beviljar den typen av försäkringar. Tillgången till försäkring är en förutsättning för att den lagstadgade sociala tryggheten för professionella idrottsutövare ska kunna tillgodoses.

Utbudet på försäkringsmarknaden har minskat och en del idrottsutövare har blivit utan den ålderdomstrygghet som lagen förutsätter från ingången av 2026. Syftet med de ändringar som

Betänkande ShUB 7/2026 rd

föreslås i propositionen är att avhjälpa den akuta marknadsbristen i tillgången till ålderdomstrygghet för idrottsutövare samt att förbättra nivån på pensionskyddet för idrottsutövare på lång sikt.

I propositionen föreslås det att ålderdomstryggheten för idrottsutövare i fortsättningen ska kunna ordnas i ett försäkringsbolag också med en fondförsäkring i stället för med en pensionsförsäkring som är bunden till en beräkningsränta som i nuläget. Det ska också enligt propositionen bli möjligt att med idrottsutövarens samtycke betala pension för viss tid i stället för den nuvarande livslånga utbetalningen. Lagen ska dessutom ge möjlighet att i vissa situationer betala ut pensionsbesparingen som engångsbetalning, om besparingsbeloppet underskrider ett visst belopp som föreskrivs i lagen.

Social- och hälsovårdsutskottet anser att de föreslagna ändringarna är nödvändiga för att rätta till bristerna på försäkringsmarknaden. Utskottet tillstyrker lagförslaget. Utskottet föreslår dock att försäkringsbolagets anmälningsskyldighet i fråga om begränsning eller avslutande av försäkringen utvidgas till att gälla också försäkringstagaren. Dessutom fäster utskottet uppmärksamhet vid behovet av att utveckla idrottsutövarnas sociala trygghet i sin helhet och avhjälpa bristerna i den.

Fondanknuten pensionsförsäkring

I propositionen föreslås det att idrottarlagen ändras så att ålderdomstryggheten för idrottsutövare utöver de nuvarande försäkringar som är bundna till beräkningsränta kan ordnas genom fondförsäkringar. Enligt förslaget kan också aktiva försäkringar och fribrev som inletts före lagens ikraftträdande med samtycke av idrottsarbetsgivaren och i fråga om fribrev med samtycke av den försäkrade omvandlas till fondanknutna försäkringar och fribrev.

För största delen av idrottarna är pensionsbesparingen i dagsläget mindre än 10 000 euro och för en stor del mindre än 5 000 euro, uppges det i propositionen. Syftet med reformen är att förbättra nivån på ålderdomstryggheten för idrottsutövare med hjälp av fenomenet ränta på ränta. I fråga om idrottsutövarers pensionsförsäkringar är placeringstiderna typiskt långa, upp till 30—40 år, varvid fondförsäkringar kan förväntas garantera en bättre nivå på pensionssparandet än i dag. Syftet med ändringen är dessutom att utvidga kretsen av försäkringsdistributörer, eftersom försäkringsbolagen i praktiken inte längre erbjuder försäkringar som avses i idrottarlagen och som är bundna till beräkningsränta. I stället finns det ett utbud på fondförsäkringar.

Utskottet betonar att även efter de föreslagna ändringarna är en idrottsutövarers fondförsäkring enligt propositionen inte en sådan placeringsförsäkring som avses i 2 § 1 mom. 2 a-punkten i lagen om försäkringsavtal (543/1994) och som kan vara förenad med friare möjligheter att överföra besparingar. Ålderdomstryggheten för idrottsutövare ordnas i typfallet med gruppensionsförsäkring, och också anknyttande fribrev förblir förenliga med villkoren för gruppensionsförsäkringen. När pensionsskyddet enligt idrottslagen är en del av den sociala tryggheten är det enligt utredning till utskottet inte ändamålsenligt att utveckla det i riktning mot individuella pensionsförsäkringar eller placeringsförsäkringar så att fribreven fritt skulle kunna återköpas och överföras.

Betänkande ShUB 7/2026 rd

Enligt den föreslagna övergångsbestämmelsen kan fribrev som bildats redan innan lagen träder i kraft ändras till fondanknutna fribrev på begäran av innehavaren av fribrevet och med försäkringsbolagets samtycke. Enligt uppgift från social- och hälsovårdsministeriet kan försäkringsbolaget dock inte ensidigt åläggas att omvandla de fribrev som bildats så att de blir fondanknutna. Detta eftersom försäkringsbolagen bedriver sin verksamhet inom ramen för näringsfriheten, försäkringsbolagslagen (521/2008) och lagen om försäkringsavtal och det är försäkringsavtalet som avgör vilka villkor som är tillämpliga på försäkringen eller fribrevet. Redan ingångna avtal är i princip bindande, vilket innebär att ändring av dem på något annat sätt än det som nämns i lagen om försäkringsavtal kräver båda parternas samtycke.

Utbetalning av pension för viss tid och som engångsersättning

Enligt propositionen kan ett försäkringsbolag i fortsättningen betala ut pensionen för viss tid i stället för på livstid, dock minst tio år från den dag då pensionen börjar. För att pension ska få betalas ut för viss tid krävs idrottsutövarens samtycke.

Dessutom föreslås det i propositionen att försäkringsbolaget ska ha rätt att som engångsbetalning betala ut den besparing som uppsamlats på en försäkring som tecknats med tanke på ålderdomstryggheten. Försäkringsbolaget ska alltid kunna betala ut en besparing under 7 800 euro som engångsbetalning och en besparing under 26 400 euro som engångsbetalning med samtycke av idrottsutövaren. Engångsbetalningen ska kunna betalas, om idrottsutövaren inte längre omfattas av en försäkring som arbetsgivaren tecknat och inte heller ingår ett nytt avtal med samma eller en annan idrottsarbetsgivare, utan de facto avslutar sin professionella idrottskarriär som omfattas av försäkringsskyldigheten, eller när det är fråga om en utländsk idrottsutövare som lämnar landet. Det är alltså inte möjligt att betala ut en engångsbetalning när varje enskilt spelaravtal upphör, om idrottaren har för avsikt att fortsätta med sådant idrottsarbete som omfattas av arbetsgivarens försäkringsskyldighet i enlighet med idrottlagen.

Utbetalningen av pension för viss tid och möjligheten till engångsbetalningar kommer enligt propositionen att minska de administrativa kostnaderna för försäkringsbolagens långsiktiga försäkringar, vilket kan öka viljan att erbjuda försäkringar. Ur idrottsutövarens synvinkel möjliggör engångsbetalningar — särskilt för idrottsutövare som har sparat in en liten pension och idrottsutövare som under en kort tid har varit aktiva i Finland — att få ut sina pensionsbesparingar från livförsäkringsbolaget redan före pensionsåldern, varefter idrottsutövarna till exempel kan placera sina besparingar som de vill.

Utskottet anser att det på grund av idrottsutövarnas lagstadgade pensionsskydd är motiverat att utbetalningen av pension för viss tid och utbetalning av engångsersättning ska grunda sig på idrottsutövarens samtycke, med undantag för de minsta intjänade pensionerna, som försäkringsbolaget på eget initiativ kan betala som engångsersättning. Sakkunniga har framfört att också små engångsersättningar bör betalas endast med idrottsutövarens uttryckliga samtycke. Enligt samma utredning medför förvaltningen av mycket små försäkringsbesparingar betydande kostnader för försäkringsbolagen under årtiondenas lopp, vilket i sin tur kan minska bolagens vilja att erbjuda försäkringar enligt idrottlagen. Därför anser utskottet det motiverat att försäkringsbolaget genom ett ensidigt eget beslut kan betala ut små pensionsbesparingar till idrottsutövaren.

Betänkande ShUB 7/2026 rd

Anmälningsskyldighet

Enligt 16 a § i idrottlagen ska ett försäkringsbolag senast den 31 december till social- och hälsovårdsministeriet anmäla om bolaget har för avsikt att begränsa tillhandahållandet av försäkringar enligt lagen eller helt och hållet upphöra med att tillhandahålla sådana försäkringar efter den 31 december det därpå följande kalenderåret. Syftet med bestämmelsen har varit att tillförsäkra lagstiftaren en skälig tid att ordna verkställigheten av försäkringsskyddet på något annat sätt, om inget försäkringsbolag är villigt att erbjuda en lagstadgad försäkring. Motsvarande bestämmelse finns i 13 § 2 mom. i patientförsäkringslagen (948/2019).

Sakkunniga har framfört att den nuvarande anmälningsskyldigheten inte har fungerat i enlighet med lagens syfte, och de har föreslagit att den anmälningstid för försäkringsbolag som nämns i idrottlagen förlängs till två år och att anmälningsskyldigheten utvidgas till att också gälla aktörer som företräder försäkringstagare och personer som arbetar med idrott.

Den gällande regleringen gör det möjligt för lagstiftaren att ha minst ett år på sig att ordna verkställigheten av försäkringsskyddet på något annat sätt, om det utifrån anmälningarna ser ut som om inget försäkringsbolag längre tillhandahåller försäkring eller om en idrottsgren håller på att bli utan försäkring och det på marknaden inte kommer ut någon aktör som bedriver försäkringsverksamhet enligt idrottlagen och som tillhandahåller sådan försäkring. Enligt utredning från social- och hälsovårdsministeriet kan en längre anmälningstid än för närvarande ytterligare minska försäkringsgivarnas vilja att tillhandahålla försäkringar enligt idrottlagen. Utskottet påpekar för social- och hälsovårdsministeriet att ministeriet utan dröjsmål efter att ha fått anmälan måste börja utreda genomförandet av försäkringsskyddet i samarbete med aktörerna inom branschen, försäkringstagarna och de försäkrade.

Enligt uppgifter till utskottet kan också en utvidgning av anmälningsskyldigheten försvaga viljan att tillhandahålla försäkring. Utskottet anser dock att det är motiverat att utvidga anmälningsskyldigheten till att gälla också försäkringstagare, eftersom syftet med anmälningsskyldigheten också är att trygga försäkringstagarens ställning. Utskottet föreslår att det till lagförslaget fogas ett förslag till ändring av 16 a § i idrottlagen, enligt vilket försäkringsbolaget utöver social- och hälsovårdsministeriet också ska underrätta försäkringstagaren om att försäkringen kan komma att begränsas eller upphöra.

Handlingsalternativ

Sakkunniga har påpekat att förslaget om att ålderdomstryggheten för idrottsutövare ska kunna ordnas också i en tilläggs pensionskassa enligt lagen om tilläggs pensionsstiftelser och tilläggs pensionskassor (947/2021) som inrättas för ändamålet har strukits ur propositionen efter remissbehandlingen. Enligt propositionen skulle genomförandet av alternativet ha krävt omfattande juridiska tilläggsutredningar som inte hade hunnit göras inom den tid som stod till förfogande för beredningen av propositionen utan att ikraftträdandet av lagen vid den planerade tidpunkten hade äventyrats.

Enligt uppgift från social- och hälsovårdsministeriet har de juridiska frågorna i anslutning till alternativet med tilläggs pensionskassor utretts ytterligare efter det att propositionen lämnades.

Betänkande ShUB 7/2026 rd

Nationellt regleras tilläggspensionskassorna och deras verksamhet av lagen om tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor, som grundar sig på Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, det vill säga det så kallade IORP 2-direktivet. Enligt uppgift avses med tilläggspensionsinstitut enligt definitionen i artikel 6 i direktivet uttryckligen ett institut som tillhandahåller tilläggspensioner på grundval av en överenskommelse. De pensionsförmåner som beviljas och villkoren för beviljande av dem kan på grundval av artikel 2 i direktivet fastställas genom överenskommelse eller i tjänstepensionsinstitutets stadgar. I Finland baserar sig pensionskyddet för idrottsutövare dock inte på överenskommelser, utan på lag, varvid förmånerna och förutsättningarna för beviljande av dem också fastställs i lag.

Dessutom står det i artikel 2.2 om tillämpningsområdet att direktivet inte tillämpas på institut som förvaltar sociala trygghetssystem som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009. Den här EU-förordningen om social trygghet och dess genomförandeförordning gäller samordning av de sociala trygghetssystemen och den tillämpas bland annat på förmåner vid ålderdom samt förmåner vid olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar. Enligt artikel 9 i EU-förordningen om social trygghet ska medlemsstaterna till Europeiska kommissionen anmäla de lagar och system som avses i artikel 3 om tillämpningsområde. Enligt Finlands anmälan omfattas också lagen om olycksfalls- och pensionskydd för idrottsutövare av förordningens tillämpningsområde.

När pensions- och olycksfallsförsäkring för idrottsutövare omfattas av förordning 883/2004 är det enligt utredning inte möjligt att ordna pensionsförsäkring för idrottsutövare i en tilläggspensionskassa enligt IORP 2-direktivet och lagen om tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor. Försäkring för idrottsutövare kan enligt uppgift inte heller genomföras i en sådan pensionskassa enligt lagen om pensionsstiftelser och pensionskassor (946/2021) som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet för andra arbetstagare eller företagare, eftersom pensionsförsäkring för idrottsutövare genom uttryckliga bestämmelser har uteslutits från tillämpningsområdet för de allmänna arbetspensionslagarna. Enligt uppgift kräver ordnandet av pensionskyddet för idrottsutövare i något annat än ett försäkringsbolag en omfattande utredning av om det ännu kan skapas ett separat kassasystem för deras försäkring och hur överföringen av försäkringsbeståndet från ett livförsäkringsbolag till en separat kassa ska genomföras. För närvarande tillåter försäkringsbolagslagen överföring av försäkringsbeståndet endast till ett annat försäkringsbolag.

I samband med beredningen har man enligt propositionen utöver alternativet med pensionskassor också utrett möjligheten att överföra en försäkring enligt idrottlagen till Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt LPA. Enligt propositionen skulle ordnandet av försäkringsskyddet i LPA stabilisera systemet, eftersom tillgången till försäkringar inte skulle vara beroende av utbudet hos försäkringsaktörerna på marknaden. Också arbetspensionsförsäkringen för stipendiater inom vetenskap och konst har ordnats i LPA.

Alternativet skulle emellertid enligt propositionen också ha krävt systemändringar av LPA och en övergångsperiod, och lagändringarna skulle inte ha kunnat träda i kraft enligt den nu planerade och nödvändiga snabba tidsplanen. Försäkringarna i LPA skulle tecknas i enlighet med bestämmelserna i den gällande idrottlagen, vilket i fråga om ålderdomstryggheten skulle

Betänkande ShUB 7/2026 rd

innebära att det nuvarande systemet, som är bundet till en beräkningsränta, kvarstår. Pensionsskyddets nivå skulle då inte kunna förbättras med hjälp av den fondanknutna modellen.

Uppföljning och fortsatt arbete

Utskottet konstaterar att syftet med de nu föreslagna ändringarna är att snabbt avhjälpa brister i försäkringsskyddet för idrottsutövare på grund av marknadsläget och att främja tillgången till försäkringar i fortsättningen, men i propositionen föreslås inga mer omfattande ändringar i pensionsskyddet för idrottsutövare eller i den övriga sociala tryggheten. Sakkunniga har framfört att även efter de föreslagna ändringarna kan det låga antalet försäkrade professionella idrottsutövare, den låga premienivån och till exempel de betydande kostnader som informationssystemen orsakar försämra försäkringarnas lönsamhet ur försäkringsbolagens synvinkel, vilket kan begränsa tillgången till försäkringar. Utskottet ser det som angeläget att bevaka hur lagen fungerar och att regleringen vid behov ändras utan dröjsmål för att avhjälpa missförhållanden.

Dessutom noterar utskottet att bristerna i idrottsutövarnas social-, arbetslöshets- och pensionsskydd enligt skrivningen i regeringsprogrammet ska åtgärdas. Som utvecklingsbehov utöver sättet att ordna försäkringen lyftes vid utskottets sakkunnigutfrågning fram åtskilliga andra frågor som gäller idrottsutövaras försäkringsskydd. Som exempel kan nämnas en sänkning av den nedre gränsen för försäkringen för att förbättra ställningen för låginkomsttagare och i synnerhet kvinnliga idrottsutövare samt ordnande av annan social trygghet för idrottsutövare. På grund av tidspressen har de här frågorna inte kunnat utredas i samband med beredningen av den nu aktuella propositionen. Utskottet anser att utvecklingen av den sociala tryggheten för idrottsutövare måste fortsätta på lång sikt som helhet i samarbete med aktörerna inom branschen och att man vid den fortsatta beredningen ytterligare måste utreda hur försäkringsskyddet för idrottsutövare ska ordnas i en separat pensionskassa eller LPA. Detta skulle erbjuda idrottsutövare ett stabilare och mer förutsägbart försäkringsskydd än ett försäkringsbolagsbaserat alternativ (*Utskottets förslag till uttalande*).

FÖRSLAG TILL BESLUT

Social- och hälsovårdsutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslaget i proposition RP 65/2026 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Riksdagen godkänner ett uttalande. (Utskottets förslag till uttalande)

Betänkande ShUB 7/2026 rd

Utskottets ändringsförslag

Lag

om ändring av 14 och 17 § i lagen om olycksfalls- och pensionsskydd för idrottsutövare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om olycksfalls- och pensionsskydd för idrottsutövare (276/2009) 14 och 16 a §, sådana de lyder, 14 § delvis ändrad i lag 230/2016 och 16 a § i lag 230/2016, och fogas till 17 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 483/2015, ett nytt 4 mom. som följer:

14 §

Ålderdomstrygghet

Ålderdomstryggheten innefattar ålderspension som betalas räknat från den dag då idrottsutövaren uppnår den nedre åldersgräns för ålderspension som föreskrivs för hans eller hennes åldersklass i 11 § i lagen om pension för arbetstagare. Ålderspension för idrottsutövare som är födda före 1965 betalas emellertid från och med den dag då idrottsutövaren fyller 65 år. Ålderspension kan med idrottsutövarens samtycke betalas för viss tid, dock minst tio år från den dag pensionen börjar.

Ålderdomstryggheten ordnas genom en försäkring som kan beviljas av ett försäkringsbolag som med stöd av försäkringsbolagslagen (521/2008) eller lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) har rätt att i Finland bevilja försäkring av livsförsäkringsklass 1 enligt 13 § i lagen om försäkringsklasser (526/2008) och försäkring av livsförsäkringsklass 3 enligt 15 § i lagen om försäkringsklasser. Den försäkringspliktige ska som försäkringspremie betala 4,5 procent av den i 1 § i denna lag avsedda lönen eller den i 15 § avsedda inkomsten.

Om en försäkringstagare som avses i 1 § meddelar att en idrottsutövare inte längre omfattas av den försäkring som försäkringstagaren tecknat eller den försäkring som försäkringstagaren tecknat och det gemensamma försäkringsarrangemanget för idrottsserien, blir ålderspensionsförsäkringen för idrottaren jämte uppsamlade medel ett fribrev utan rätt till återköpsvärde. Försäkringsgivaren har rätt att kombinera en enskild försäkrads pensionsbesparingar och fribrev som influtit i samma idrottsserie och som baserar sig på försäkringar som tecknats hos försäkringsgivaren till en enda pensionsbesparingshelhet.

Om idrottsutövaren på det sätt som avses i 3 mom. inte längre omfattas av en försäkring, kan idrottsutövaren i stället för ett fribrev få den uppsamlade pensionsbesparingen som en engångsbetalning efter att fribrevet bildas. Försäkringsbolaget kan som engångsbetalning betala ut en pensionsbesparing som är mindre än 7 800 euro eller med den försäkrades samtycke en pensionsbesparing som är mindre än 26 400 euro. Pensionsbesparingen kan betalas ut som en engångsbetalning också när idrottsutövaren har nått åldern för ålderspension under de förutsättningar som anges ovan.

Betänkande ShUB 7/2026 rd

16 a § (Ny)

Försäkringsbolags skyldighet att anmäla om att försäkringar inte längre tillhandahålls

Ett försäkringsbolag ska senast den 31 december till social- och hälsovårdsministeriet **och till försäkringstagaren** anmäla, om bolaget har för avsikt att begränsa tillhandahållandet av försäkringar enligt denna lag eller helt och hållet upphöra med att tillhandahålla sådana försäkringar efter den 31 december det därpå följande kalenderåret.

17 §

Justering av belopp

De belopp som föreskrivs i 14 § 4 mom. justeras varje kalenderår med det arbetspensionsindex som avses i 98 § i lagen om pension för arbetstagare och avrundas till närmaste 10 euro.

Denna lag träder i kraft den _____ 20__ .

I 14 § avsedda försäkringar av livförsäkringsklass 1 enligt 13 § i lagen om försäkringsklasser som har börjat före ikraftträdandet av denna lag samt fribrev kan ändras till försäkringar av livförsäkringsklass 3 enligt 15 § i den lagen genom avtal mellan försäkringstagaren och försäkringsbolaget. I fråga om fribrev kan ändringen av försäkringsklassen göras på begäran av innehavaren av fribrevet och med försäkringsbolagets samtycke. Bestämmelserna i 14 § 1, 3 och 4 mom. i denna lag tillämpas också på försäkringar som börjat och fribrev som bildats före lagens ikraftträdande, dock så att 1 och 4 mom. kan tillämpas retroaktivt endast genom avtal mellan den försäkrade eller innehavaren av fribrevet och försäkringsbolaget.

Utskottets förslag till uttalande

Riksdagen förutsätter att statsrådet utreder ordnandet av idrottsutövares försäkringsskydd i en separat pensionskassa eller vid Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt för att öka stabiliteten och förutsägbarheten i idrottsutövarnas försäkringsskydd samt utvecklar idrottsutövarnas sociala trygghet övergripande och på lång sikt i samarbete med branschaktörerna.

Betänkande ShUB 7/2026 rd

Helsingfors 2.6.2026

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Krista Kiuru sd
vice ordförande Mia Laiho saml
medlem Kim Berg sd
medlem Maaret Castrén saml
medlem Bella Forsgrén gröna
medlem Hilikka Kemppi cent
medlem Aki Lindén sd
medlem Hanna-Leena Mattila cent
medlem Ville Merinen sd
medlem Aino-Kaisa Pekonen vänst
medlem Minna Reijonen saf
medlem Anne Rintamäki saf
medlem Päivi Räsänen kd
medlem Pia Sillanpää saf
medlem Oskari Valtola saml
medlem Ville Väyrynen saml
medlem Henrik Wickström sv.

Sekreterare var

utskottsråd Sanna Pekkarinen.